BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 84 0 P 070530 25 Rev
Dana, 21.04.2026. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanje Bundalo, kao predsjednika vijeća, Biljane Majkić Marinković i Jadranke Stanišić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca R.G., sina S., […], Opština B., koga zastupa punomoćnik Dragan Tolimir, advokat iz Banjaluke, Aleja Svetog Save broj 7a, protiv tužene M.M., kćeri M., iz […], Opština B., koju zastupa punomoćnik Cvijo Aničić, advokat iz Dervente, Ulica Nikole Tesle broj 1, radi duga, vrijednost spora 28.947,12 KM, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Doboju broj 84 0 P 070530 25 Gž od 01.09.2025. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 21.04.2026. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se djelimično usvaja, presuda Okružnog suda u Doboju broj 84 0 P 070530 25 Gž od 01.09.2025. godine, preinačava, pa se žalba tužene djelimično usvaja i presuda Osnovnog suda u Derventi broj 84 0 P 070530 22 P od 30.12.2024. godine, preinačava, tako što se odbija dio zahtjeva tužioca da se obaveže tužena da mu na ime isplaćenih sredstava po osnovu kredita i stečene nepokretnosti - stana upisanog u l.n. broj 3274, k.o. B., koji se nalazi u naselju […], broj ulaza E, sprat 3, stan broj 14, površine 57 m2, izgrađen na k.č. broj 327/1, k.č. broj 327/2 i k.č. broj 280/2, upisane u p.l. broj 490 k.o. B., isplati iznos od 34.276,31 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.10.2022. godine do isplate.

U ostalom dosuđujućem dijelu, kojim je tužena obavezana na isplatu dijela duga ostaviteljice R.M. u iznosu od 509,52 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.10.2022. godine do isplate, revizija se odbija.

Obavezuje se tužilac da tuženoj na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 6.528,30 KM, u roku od 30 dana od dana prijema ove presude.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Derventi broj 84 0 P 070530 22 P od 30.12.2024. godine, obavezana je tužena da tužiocu na ime isplaćenih sredstava po osnovu kredita i stečene nepokretnosti - stana upisanog u l.n. broj 3274, k.o. B., koji se nalazi u naselju […], broj ulaza E, sprat 3, stan broj 14, površine 57 m2, izgrađen na k.č. broj 327/1, k.č. broj 327/2 i k.č. broj 280/2, upisane u p.l. broj 490 k.o. B., stečenog iza umrle R.M., isplati iznos od 34.785,83 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 06.10.2022. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate, u roku od 30 dana.
Obavezana je tužena da tužiocu nadoknadi troškove postupka u iznosu od 4.532,50 KM u roku od 30 dana.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Doboju broj 84 0 P 070530 25 Gž od 01.09.2025. godine, žalba tužene je odbijena i presuda Osnovnog suda u Derventi broj 84 0 P 070530 22 P od 31.12.2024. godine (pravilno 30.12.2024. godine) potvrđena.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužena, u dijelu kojim je usvojen zahtjev preko iznosa od 261,29 EUR, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se revizija usvoji i pobijana presuda ukine ili da se preinači.

Tužilac je dao odgovor na reviziju u kojem tvrdi da revizija nije dozvoljena s obzirom na označenu vrijednost predmeta spora u iznosu od 28.947,12 KM, te da nije osnovana, pa predlaže da se ista odbaci ili da se odbije.

Revizijom je osporen dosuđujući dio novčanog zahtjeva koji predstavlja iznos od 34.276,31 KM, pa je, saglasno odredbi člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13, 109/21, 27/24 i 29/26– u daljem tekstu: ZPP) u vezi sa član 316. stav 2. istog zakona, revizija tužene dozvoljena.

Revizija je osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužioca da se obaveže tužena, kao nasljednica R.M., da mu isplati iznos od 34.785,83 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 06.10.2022. godine do isplate.

Ocjenom provedenih dokaza prvostepeni sud je utvrdio:
- da je tužilac, kao jemac, platio dug R.M. nastao po osnovu ugovora o kreditu broj […] od 29.03.2007. godine, koji je zaključen između UniCredit Bank a.d. Banjaluka, kao davaoca kredita, i R.M., kao korisnika kredita, i da je dug korisnika kredita iz ovog ugovora otplaćen uplatama i obustavom sa plate, u periodu od 05.06.2019. godine do 26.10.2021. godine u ukupnom iznosu od 8.111,56 KM; da je tužilac, kao jemac, platio i dug po osnovu ugovora o kreditu broj […] zaključenog između Balkan Investment Banke – Banke Srpske a.d. Banjaluka, kao davaoca kredita, i R.M., kao korisnika kredita, i da je povremenim obustavama i uplatama izvršenim u periodu od 20.10.2014. godine do 30.09.2021. godine na ime ovog kredita platio iznos od 26.674,27 KM; da je tužilac na ime duga po oba navedena ugovora o kreditu, platio ukupan iznos od 34.785,83 KM (utvrđenje zasnovano na pismenim ispravama i nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke Laze Đurđevića od 02.09.2023. godine);
- da je R.M. umrla dana […] i da je ostavinski postupak okončan pravosnažnim rješenjem o nasljeđivanju broj UPP-23/2021 od 17.02.2021. godine; da je označenim rješenjem o nasljeđivanju utvrđena ostavinska imovina ostaviteljice R.M. i da istu čine dospjele neisplaćene penzije koju je ostaviteljica primala od Zavoda za mirovinsko osiguranje, Republike Hrvatske, PS S.B. i pravo na neutvrđeni iznos novčanih sredstava na računu kod MF Banke a.d. Banjaluka, računi broj […] i broj […], kao i svim drugim računima ostaviteljice; da je za zakonsku nasljednicu ostaviteljice R.M. proglašena njena kćerka M.M. (ovdje tužena);
- da prema izvodu sa deviznog računa MF Banke a.d. Banjaluka broj […], komitenta R. M., za period 01.01.2021. do 31.01.2021. godine, stanje na označenom računu na dan 01.02.2021. godine, iznosi 261,29 EUR, a iz analitičke kartice iste banke da stanje na računu u domaćoj valuti broj […], komitenta R.M., za period 01.01.2020. do 31.01.2022. godine, iznosi 0,00.
- da je između Mikrokreditnog društva „Mikrofin“ d.o.o. Banjaluka (u daljem tekstu: „Mikrofin“), kao prodavca, i tužene, kao kupca, zaključen notarski obrađen i ovjeren ugovor o

prodaji nekretnina broj OPU-[…] od 27.08.2021. godine; da je predmet tog ugovora stan koji se, prema Izvodu iz knjige uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova od 11.08.2021. godine, nalazi u B., […], broj ulaz E, broj sprata 3, broj stana 14, dvosoban, površine 57 m2, u zgradi sagrađenoj na parcelama označenim kao k.č. broj 327/1, k.č. broj 327/2 i k.č. broj 380/2 upisane u p.l. broj 490 k.o. B., upisan na ime prodavca kao vlasnika sa dijelom 1/1; da je tužena u posjedu (državini) stana; da je ugovorena cijena u iznosu od 24.400.00 KM koju je kupac dužan platiti do 27.09.2021. godine i da je isplata cijene uslov za uknjižbu stana;
- da je između tužene, kao prodavca, i M.B., kao kupca, zaključen notarski obrađen i ovjeren ugovora o prodaji nekretnina broj OPU-[…] od 03.12.2021. godine; da je predmet prodaje naprijed označeni stan koji je, prema Izvodu iz knjige uloženih ugovora o otkupu stambenih zgrada i stanova od 16.09.2021. godine, upisan u l.n. broj 3694 k.o. B., na ime prodavca (ovdje tužene) sa 1/1; da je ugovorena kupoprodajna cijene od 37.050,00 KM;
- da je za kupovinu predmetnog stana R.M. podigla kredit kod UniCredit Bank, jer je R.M. htjela da kupi taj stan od „Mikrofin“, koji je bio pod hipotekom i koji joj je oduzet od strane „Mikrofin“ prije nego što joj je tuženi bio žirant za kredit koji je zaključila sa UniCredit Bank, da je R.M. sredstvima iz tog kredita ponovo kupila stan od „Mikrofin“, lično dala pare i platila stan „Mikrofin“ i time vratila stan u kojem je nastavila dalje da živi sve do svoje smrti; da je poslije smrti R.M. tužena zaključila ugovor sa „Mikrofin“ o kupovini istog stana (utvrđenje zasnovano na iskazu tužioca);
- da je majka tužene (R.M.) predmetni stan kupila 2003. godine za gotovinu, da tužena od 2006. godine ne živi sa majkom i da ju je pravnica iz „Mikrofin“, nakon smrti majke, zvala da kupi stan i rekla joj da će je tužiti, pa je zbog toga tužena kupila stan koji je majka imala, a čiji vlasnik je bio „Mikrofin“, da je gotovinom odnosno uštedevinom svojom i supruga platila stan „Mikrofin“ u iznosu od 24.000,00 KM, da je u „Mikrofin banci“ otvorila račun i iznos i da je dobila uplatnicu da je stan plaćen, da ne zna gdje je majka utrošila novac koji je dobila po osnovu kredita zaključenog sa UniCredit Bank, da je stan nakon zaključenja ugovora 2021. godine uknjižen na tuženu sa dijelom 1/1, da je poslije toga tužena stan prodala M.B., za iznos od 37.000,00 KM, da ne zna zbog čega je stan prodala, i da nije znala da je stan pod hipotekom, a da prije toga majka nije bila nosilac stanarskog prava na tom stanu (utvrđenje zasnovano na iskazu tužene).

Prvostepeni sud, na iskazu tužioca temelji zaključak da je prednica tužene podigla kredit radi kupovine predmetnog stana, da nije sporno da je tužilac bio jemac za obaveze iz ugovora o kreditu prednice tužene i da je vještačenjem utvrđena visina duga koju je tužilac otplatio. Nadalje, prvostepeni sud nalazi da je tužena, prema sadržaju rješenja o naslijeđivanju, pokušala izbjeći svoju obavezu na plaćanje duga svoje pravne prednice (R.M.), da je tužena stan prodala i izjavila da „ne zna zašto ga je prodala“, pa zaključuje da je tako postupila kako bi izbjegla obavezu na podmirenje duga svoje pravne prednice. Na navedenim zaključcima i na odredbama člana 557. stav 1, 558. stav 1, 1065, 324. stav 1. i 277. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 29/78, 39/85 i 57/89 te „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04 - u daljem tekstu: ZOO) i člana 163. stav 1. i 3. Zakona o nasljeđivanju ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 1/09, 55/09, 91/16, 28/19 i 82/19), prvostepeni sud je zasnovao odluku kojom je usvojen zahtjev tužioca.

Drugostepeni sud je prihvatio činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda, te je žalbu tužene odbio i prvostepenu presudu potvrdio.

Nižestepene presude, u osporenom dijelu, nisu pravilne.

Prema činjeničnim navodima tužbe, tužilac tvrdi da je, kao jemac, otplatio dug po osnovu kredita korisnika kredita R.M., koja je umrla, i da je tužena naslijedila cjelokupnu imovinu ostaviteljice R.M., odnosno da je nasljedila stan bliže označen u tužbenom zahtjevu, odnosno izreci prvostepene presude.

Prema sadržaju odgovora na tužbu i stanju spisa ove parnice, tužena u prvostepenom postupku nije osporila da je tužilac, kao jemac, otplatio dug iz ugovora o kreditu ostaviteljice R.M. i da je tužena nasljednica ostaviteljice. Osporena je tvrdnja da je predmetni stan tužena stekla naslijeđem i istaknuto da je stan kupila od "Mikrofin". Tužena je navela i da zaostavštinu ostaviteljice R.M. predstavlja samo novčani iznos od 261,29 EUR, koji preračunat u KM iznosi 509,52 KM i da tužena za dugove ostaviteljice odgovara do navedenog iznosa.

Iste tvrdnje tužena je isticala u žalbi, te ih ponavlja i u reviziji.

Odredbom člana 2. ZN propisano je: nasljeđuje se zaostavština ostavioca (stav 1.); zaostavštinu čine sva nasljeđivanju podobna prava koja su ostaviocu pripadala do trenutka smrti (stav 2.). Prema odredbi člana 153. ZN zaostavština umrlog lica prelazi po sili zakona na njegove nasljednike u trenutku njegove smrti, a po odredbi člana 163. stav 1. ZN nasljednik odgovara za dugove ostaviočeve do visine vrijednosti naslijeđene imovine.

Shodno navedenim odredbama ZN zaostavštinu čini ostaviočeva imovina koju predstavljaju stvari, prava i obaveze, koje su pripadale ostaviocu u času njegove smrti. U zaostavštinu ulaze samo nasljediva prava i obaveze, odnosno prava i obaveze koje nisu lične prirode. Cjelokupna zaostavština umrlog prelazi na nasljednika, po sili zakona, automatski, u trenutku smrti ostavioca. Prava i obaveze koje se nalaze u ostavini na nasljednike prelaze u onom obimu, sadržaju i kvaliteti kakva su bila u trenutku smrti ostavioca. Smisao nasljeđivanja je u tome, da nasljednik, preuzimajući prava i imovinu umrlog, preuzima i njegove obaveze imovinske prirode. Stoga, za dugove ostavioca nasljednik odgovara do visine vrijednosti nasljeđene imovine.

Iz rješenja o nasljeđivanju broj UPP-23/2021 od 17.02.2021. godine, utvrđeno je da je tužena kao zakonska nasljednica ostaviteljice R.M., koja je umrla […] godine, nasljedila novčana sredstva na računima u neutvrđenom iznosu. Nadalje je iz notarski obrađenog i ovjerenog pismenog ugovora o prodaji broj OPU-[…] od 27.08.2021. godine utvrđeno da je tužena, od „Mikrofin“ kao vlasnika stana kupila stan.

Navedene isprave su javne isprave (član 132. stav 1. ZPP) i stoga potpun dokaz o činjenicama koje se tiču obima zaostavštine (rješenje o nasljeđivanju) i načina sticanja nepokretnosti (ugovor o prodaji). Stoga je tužilac u ovom postupku, shodno odredbi člana 132. stav 3. ZPP, po kojoj je dozvoljeno dokazivati da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice i da je isprava nepravilno sastavljena, bio dužan dokazati da je predmetni stan predstavljao zaostavštinu ostaviteljice R.M., a sve saglasno pravilu o teretu tvrdnje i subjektivnog pravila o teretu dokazivanja iz člana 7. stav 1. i člana 123. stav 1. ZPP u vezi sa članom 2. i 153. i 163. ZN.

Prema stanju spisa i utvrđenju nižestepenih sudova među strankama nije sporno da je R.M., kao korisnik kredita, sa UniCredit Bank zaključila ugovor o kreditu dana 29.03.2007. godine i da je tužilac bio jemac za potraživanja banke iz ovog ugovora. Iz iskaza tužioca, koji su u cjelosti prihvatili nižestepeni sudovi, utvrđeno je da R.M., u vrijeme zaključenja ugovora o kreditu sa UniCredit Bank (ugovor zaključen 29.03.2007. godine), nije bila vlasnik

predmetnog stana. Tužilac je u svom iskazu tvrdio da je stan (ranije) bio u svojini R.M., opterećen hipotekom i oduzet od strane „Mikrofin“, te je izričito izjavio da je R.M. navedeni kredit podigla sa namjerom da kupi stan od „Mikrofin“, da je iz sredstava dobijenih kreditom kod UniCredit Bank isplatila cijenu stana i tako „vratila stan“. Ocjenom iskaza tužene utvrđeno je da je R.M. predmetni stan kupila 2003. godine, da ne zna ništa o hipoteci, da nije nasljedila predmetni stan i da ju je „Mikrofin“, kao vlasnik stana, nakon smrti majke, pozvao da zaključi ugovor o kupovini stana. Iskazi stranaka su saglasni u pogledu tvrdnje da je ostaviteljica u času smrti bila u državini predmetnog stana. Iz notarski obrađenog i ovjerenog ugovora broj OPU-[…] od 27.08.2021. godine proizilazi, da je tužena, osam mjeseci nakon smrti ostaviteljice kupila stan od Mikrofin, da je prodavac vlasnik stana, te da je tužena u vrijeme zaključenja označenog ugovora bila u državini stana.

Odredbom člana 9. stav 2. Zakona o prometu nepokretnosti („Službeni list SR BiH“ broj 38/78 do 22/91, te „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 29/94 - u daljem tekstu: ZPN) (koji je bio na snazi do 01.01.2010. godine), propisano je da ugovor na osnovu koga se prenosi pravo svojine na nepokretnosti mora biti sačinjen u pismenom obliku, a potpisi ugovarača ovjereni u nadležnom sudu. Prema odredbi člana 33. Zakona o osnovnim svojinsko pravnim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 6/80 i 36/90, te „Službenik glasnik Republike Srpske“ broj 38/03 - u daljem tekstu: ZOSPO), na osnovu pravnog posla pravo svojine na nepokretnost stiče se upisom u javnu knjigu ili na drugi odgovarajući način određen zakonom.

Isto je propisano i odredbom člana 53. stav 1. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 124/08, 03/09, 58/09, 95/11, 60/15, 18/16, 107/19, 1/21, 119/21 i 21/26 - u daljem tekstu: ZSP), a stavom 2. propisano da se pravni posao iz stava 1. ovog člana zaključuje u obliku propisanom posebnim zakonom. Član 68. Zakona o notarima ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 86/04 do 82/19 - u daljem tekstu: ZN) za ugovor o raspolaganju nepokretnostima, zahtijeva notarsku obradu, a isto je propisano i sada važećim Zakonom o notarskoj službi ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 28/21).

U smislu navedenih odredbi materijalnog prava, za sticanje prava svojine na nepokretnostima pravnim poslom, potreban je formalno pravno valjan ugovor, koji predstavlja osnov sticanja, i upis u javnu evidenciju, kao zakonom propisani način sticanja svojine koji ima konstitutivni značaj. Shodno tome osnov i način sticanja nepokretnosti dokazuje se ispravama, ugovorom i izvodom iz javne evidencije o pravima na nepokretnostima.

S obzirom da je tužena prema sadržaju rješenja o nasljeđivanju nasljedila samo novčana sredstva na računu, i da je stan kupila od vlasnika stana „Mikrofin“, utvrđenje zasnovano na iskazu tužioca, o tome da je R.M. zaključila ugovora o kreditu sa UniCredit Bank 29.03.2007. godine upravo s namjerom da tim sredstvima kupi stan od „Mikrofin“ i da je stan kupila, isplatila cijenu i tako vratila stan od „Mikrofin“ (među strankama nije sporno da je R.M. ranije bila vlasnik stana), u smislu naprijed citiranih odredbi ZOSPO i ZPN, te odredbi ZSP i ZN, ne može predstavljati pouzdan osnov za zaključak da je ostaviteljica R.M. u času smrti ([…] godine) bila vlasnik stana, odnosno da je sporni stan predstavljao njenu zaostavštinu, kako to tvrdi tužilac u činjeničnim navodima tužbe.

Državina je odredbom člana 303. stav 1. ZSP definisan kao faktičko stanje (koje se smatra činjenicom, a ne pravom). Prema odredbi člana 311. stav 1. ZSP nasljednik postaje držalac, u trenutku smrti ostavioca, bez obzira kada je stekao faktičku vlast na stvari. S obzirom da je državina faktičko stanje koje se uvijek iznova pribavlja, nasljeđivanje državine nije

moguće. Stoga nasljednička državina nema uticaja na ostale državine, odnosno na pravo na stvari, kako je to izričito propisano odredbom člana 311. stav 3. ZSP.

Zbog toga, okolnost da je ostaviteljica bila držalac stana u trenutku smrti, kao i da se nasljednica po zakonu smatra držaocem, kod činjenice da je tužena nakon smrti ostaviteljice zaključila formalno pravno valjan ugovor o kupovini stana sa „Mikrofin“, kao vlasnikom stana, ne može poslužiti kao osnov za zaključak da je državina ostaviteljice na stanu bila vlasnička, odnosno da je ostaviteljica na stanu imala imovinsko pravo podobno za nasljeđivanje.

Shodno navedenom, utvrđenje zasnovano na iskazu tužioca, na kojem se temelje nižestepene presude, kao ni utvrđenje zasnovano na drugim izvedenim dokazima, u konkretnom slučaju, ne predstavlja pouzdan osnov za zaključak o tome da je ostaviteljica R.M., u času smrti bila vlasnik stana, niti da je ostaviteljica imala drugo imovinsko pravo u pogledu predmetnog stana, pa je primjenom pravila o objektivnom teretu dokazivanja iz odredbe člana 126. ZPP valjalo zaključiti da tužilac nije dokazao da je predmetni stan zaostavština ostaviteljice (član 2. ZN), odnosno da je isti tužena stekla nasljeđem (član 153. ZN). Zbog toga tužena, u smislu odredbe člana 163. ZN, vrijednošću predmetnog stana ne odgovara za dug ostaviteljice koji je predmet spora.

Prema utvrđenju nižestepenih sudova zasnovanom na pravosnažnom rješenju o nasljeđivanju broj UPP-23/2021 od 17.2.2021. godine, te izvodu iz deviznog računa MF Banke a.d. Banjaluka broj […] i analitičkoj kartici za račun u domaćoj valuti broj […], tužena je nasljedila iznos od 261,29 EUR. Među strankama nije bilo sporno da ovaj iznos preračunat u KM iznosi 509,52 KM.

Prema tome, tužena je, na osnovu odredbe člana 163. stav 1. ZN, dužna tužiocu, na ime duga ostaviteljice koji je nastao otplatom kredita, isplati navedeni iznos od 509,52 KM, kao i kamatu od dana podnošenja tužbe, a koja se temelji na odredbi člana 277. ZOO, a u preostalom dijelu u iznosu od 34.276.31 KM, zahtjev za isplatu glavnog potraživanja i kamata nije osnovan iz naprijed izloženih razloga.

Za razmatranje novih činjenica, kojima je tužena tek u žalbi osporila visinu duga iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke i novih dokaza u pogledu svojine „Mikrofin“ d.o.o. na stanu i državine ostaviteljice R.M., koji su prvi put ponuđeni uz žalbu (izvoda iz knjige uloženih ugovora od 11.08.2021. godine, ugovori o zakupu stana od 06.09.2018. godine i 31.12.2019. godine), nisu bili ispunjeni uslovi iz odredbe člana 207. stav 1. ZPP, jer u žalbi nisu ponuđeni dokazi o tome da navedene činjenice i dokaze tužena nije mogla ponuditi do zaključenja glavne rasprave. Stoga se drugostepeni sud, u razlozima odluke, nije bio dužan baviti navedenim novim činjenicama i dokazima, niti se iste mogu razmatrati u ovom revizijskom postupku. Osim toga, shodno svemu naprijed rečenom o teretu dokazivanja i primjeni materijalnog prava, te nove činjenice i dokazi, u konkretnom slučaju, ne utiču na drugačije presuđenje.

Iz navedenih razloga, na osnovu odredbe člana 250. stav 1. ZPP i člana 248. istog zakona, odlučeno je kao u izreci.

Nižestepene presude su djelimično preinačene, pa je o troškovima postupka odlučeno na temelju ovlaštenja iz odredbe člana 397. stav 2. ZPP. Tuženoj, u smislu odredbe člana 386. stav 1. i 387. ZPP, pripadaju troškovi traženi troškovnikom podnesenim na ročištu za glavnu raspravu 28.11.2024. godine: na ime sastavljanja odgovora na tužbu sa paušalom u iznosu od

750,00 KM, a saglasno odredbama člana 2. Tar. broj 2. i 12. i član 14. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 68/05 – u daljem tekstu: Tarifa); za zastupanje po punomoćniku advokatu na dva ročišta iznos od po 750,00 KM za svako ročište. Tako da potrebni troškovi prvostepenog postupka ukupno iznose 2.250,00 KM.
Na ime troškova sastavljanja žalbe sa paušalnom nagradom, tuženoj, na osnovu člana 2. Tar. broj 2. i 12. i član 14 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske", br. 111/24), pripada iznos od 1.687,50 KM, te mu isti iznos pripada i na ime sastavljanja revizije. Traženi troškovi takse na reviziju, shodno članu 2. stav 1. Zakona o sudskim taksama ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj 73/08, 49/09, 67/13, 63/14 i 66/18) i Taksenoj tarifi Tar. broj 1 tačka 1. i 11, iznose 1.000,00 KM.
Ukupni potrebni troškovi ovog postupka iznose 6.625,00 KM. Tužena je u sporu uspjela procentualno izraženo 98,54%, pa joj je na osnovu odredbe člana 386. stav 2. ZPP, na ime troškova postupka dosuđen iznos od 6.528,30 KM.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić